

Terugblik online thema-avond Het Nieuwe Normaal (7 mei)

Het eerste onderwerp van de avond ging over het jongerenwerk in Tilburg in tijden van corona. Aan het woord waren Floor van Berkel, manager R-newt, en Katie Eppenhof, jongerenwerker in de wijk Reeshof. Zij richten zich op jongeren tussen de 10 en 27 jaar die om wat voor reden dan ook ondersteuning nodig hebben. Hun inzet is om jongeren weer een perspectief te geven.

Katie is vooral in de stad aan het werk. Ze spreekt jongeren buiten aan om zo een band met hen op te bouwen. Nu we allemaal 1,5 meter afstand moeten houden, blijkt het moeilijker te zijn om dat contact te leggen. Jongeren hebben moeite met de 1,5 meter samenleving. Ze vervelen zich en missen opeens school. Ze snappen waarom ze afstand moeten houden, maar vinden het toch lastig zich daar aan te houden.

Floor vertelt dat vanaf het moment dat in Nederland de ‘intelligente lockdown’ werd ingezet, online van alles op touw is gezet om het contact met de jongeren te kunnen behouden. Van ‘s morgens 7 tot ‘s nachts 2 zijn er jongeren online. Jongerenwerkers zijn op die tijden beschikbaar om hen zoveel mogelijk te woord staan. Ook werden er online activiteiten gestart en komen jongeren zelf met digitale initiatieven.

Katie en Floor delen hun zorgen over de langere termijn. Ze hopen dat de gemeente blijft investeren in jongerenwerk en initiatieven blijft ondersteunen.

Hierna was Kees Vendrik aan de beurt. Hij schreef voor de Groene Amsterdammer een artikel waarin hij vooruit kijkt naar de tijd ná corona: [de Vijf van Vendrik](#).

Kees legt uit dat in de wereld van vandaag een pandemie, zoals nu veroorzaakt door het coronavirus, sneller kan voorkomen. Hij benoemt factoren waardoor de wereld kwetsbaar is: het gebruik van antibiotica, bomenkap, dierenhandel, intensieve veehouderij en de klimaatverandering. Ook welvaartsziekten dragen eraan bij dat een virus kan uitgroeien tot een pandemie. En dat geldt niet alleen in de westerse wereld, maar ook in de opkomende economieën zoals Mexico.

Bij het beheersen van de pandemie laat zich overal in de wereld sociale ongelijkheid zien. Een gebrekkig sociaal systeem, zoals in Nederland voor bijvoorbeeld de ongeveer 2 miljoen flexwerkers die nu als eerste hun inkomen verliezen. Of een ongelijke toegang tot de gezondheidszorg zoals in de VS, waardoor de armsten de zorg te lang mijden.

De ingrijpende lockdown die razendsnel is ingevoerd, laat volgens Kees zien waar het in de economie niet goed gaat. Bedrijven hebben weinig of geen buffer meer; particulieren ook niet. De financiële nood is dan al gauw heel hoog. Er geldt een ultrakorte termijn perspectief; het perspectief van het aandeelhouderskapitalisme. In landen met een monocultuur worden de nadelige economische gevolgen nog eens versneld. Zo ligt in Bangladesh de kledingindustrie stil, omdat westerse landen geen orders meer plaatsen. Maar de kledingindustrie zorgt in Bangladesh voor zo'n 80% van het landelijke inkomen.

Wat we ons moeten realiseren, volgens Kees, is dat economie mensenwerk is. We hebben zelf de spelregels samengesteld. Die spelregels gaan nu vooral over de vrijhandel. De globalisering van waarden is daarbij vergeten. De verdragen van de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) worden nauwelijks gehandhaafd, terwijl dit de arbeiders nu wel zou hebben geholpen. En het klimaatakkoord is dan wel ondertekend, maar hoeft niet te worden nageleefd. Fiscale afspraken zijn er überhaupt niet.

Gelukkig ziet Kees ook kansen. Misschien kiezen overheden ervoor om de oude economie op te knappen en mag het publiek de kosten betalen. Maar er is ook een andere mogelijkheid. Dat is kiezen voor een groene deal, ongelijkheid reduceren, universele sociale zekerheid regelen en de rekening verdelen. Lokaal is het van belang om kwetsbare mensen in het vizier te houden, de slag naar duurzaamheid waar mogelijk te versnellen en een gezamenlijk pleidooi hiervoor te doen én te laten zien.